7. Laul. —

Oh Mari, meru madala,
Angerpikka peenikene,
Miks sa mulle mull ei tulnud,
Kui käisid kõsjad järele, —
Wiid wiinad, kuued kindad?
Ma oleks ammu aida teinud,
Aida teinud ane sulest,
Kambri teinud kanamunast,
Keldri teinud kõwast kiwist,
Puhta teinud siidi sängi,
Koore noorikku magada,
Uue kaasa uinutada. —

(Friedrich Peterson, —
Killingi endine koolmeister,
70 aastat wana. —)

V 8. Laul. —

Kus mina laulu laksutasin,
Sinna sirgusid suured saared,
Sinna metsad murdusiwad,
Sinna laaned langusiwad. —
Pund olid, pund olid, hellad wennad,
Pund olid täis kull pitsakida,
Oksad täis need orawida;
Jõgi jooksis juurte alla,
Kalad kuldsed jõesa;
Lawidel olid laugud otsad,
Purikatel kirjud küljed,
Sargedel olid soomus selgad. —

(Fr. Peterson, — endine
Killingi-Laiwi koolmeister.)

II. Wanad sõnad. —

1. Waras ei läke mitte ühe naeri pärast aeda.
2. Wiletsus ei hüüa mitte tulles, waid minnes. —
3. Wana karu ei õpi eladesgi enam tantsima.
4. See koer jänest kodu ei too, kes wägisi metsa wiiakse.
5. Ei surm söö mitte pakutud last. —
6. Ei jääl saa wett ega werret, ei silma ega suku panna.
7. Ei punst tehta pullmi, ega aiateibast ann. —
8. Ei põrgu haud saa eladesgi täis. —
9. Ei ole midagi wäe kaupa, kui ei ole meele kaupa. —
10. Ta ei kõlba teele ega tööle, — kõnnib muidu kahewahel.
11. Inimene ei pea end laiemale laotama, kui ta on. —
12. Ei märjal maal ole enam wett waja. —
13. Kahe talu koer ei saa eladesgi süüa. —
14. Ilu pääl ei keeda keegi leent. —
15. Ei ilu panda pajasse, ega kaunist katlasse. —
16. Aus laps nutab ahju pääl, wärdjas warawa taga.
17. Arwa saab waene laps punasest, süsgi ei sallita seda. —
18. Ära naera enneaegu; küll sööd ise oma sulitatud kapsad ära.
19. Ära arwa koera karwast, waid hambast. —
20. Ära hoople enne, kui üle oja oled saanud. —